

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Η απόδειξη της πίστεως»

Η Ανάσταση του Χριστού αποτελεί την απαρχή ενός καινούργιου κόσμου και είναι καινούργιος ο κόσμος όχι γιατί έγινε νέα κατασκευή του αλλά γιατί η απελπισμένη προοπτική του βρίσκει ελπίδα, η περιπέτεια του βρίσκει λύση. Ο άνθρωπος για τον οποίο πλάστηκε ελπίζει πάλι μιας και του χορηγήθηκε η δυνατότητα της αθανασίας χάρη στην Ανάσταση του Χριστού.

Δύο είναι τα γεγονότα που μας περιγράφει σήμερα ο Ευαγγελιστής την ταφή του Κυρίου από τον Ιωσήφ του Ευσχήμονος και την επίσκεψη των Μυροφόρων γυναικών στον τάφο.

Ο Κύριος μας ευρίσκεται επί του Σταυρού. Οι Γραμματείς οι Φαρισαίοι, ο όχλος των Εβραίων, μπορούν τώρα να είναι ικανοποιημένοι. Τα σχέδια τους έχουν πετύχει πλήρως. Τώρα όλοι οι Μαθητές του Χριστού είναι κρυμμένοι “δια τον φόβον των Ιουδαίων”. Μέσα όμως στο γενικό αυτό φόβο ένας επίσημος άνδρας κρυφός μαθητής του Κυρίου ο Ιωσήφ ο από Αριμαθαίας, ευσχήμων βουλευτής ο οποίος έχει εξέχουσα θέση στην κοινωνία των Ιουδαίων είναι πλούσιος ευυπόληπτος άνθρωπος μέλος του μεγάλου συνεδρίου της Ιερουσαλήμ η του συνεδρίου της πόλεως της καταγωγής του, τόλμησε και προσήλθε στον Πιλάτο και ζήτησε το Σώμα του Κυρίου για να το θάψει και ο Πιλάτος αφού βεβαιώθηκε ότι ο Ιησούς πέθανε δώρισε το Σώμα του Ιησού στον Ιωσήφ. Ο δε Ιωσήφ έκανε όλες τις απαραίτητες ετοιμασίες και αφού κατέβασε το Σώμα του Ιησού από τον Σταυρό τοποθέτησε σε ένα τάφο, τον οποίο έκλεισε με έναν μεγάλο λίθο.

Μεταξύ αυτών που ήταν παρόντες κατά την ταφή ήταν και η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία Ιωσή, αυτές είδαν που τοποθετήθηκε το Σώμα του Ιησού. Αφού πέρασε το Σάββατο, το οποίο για μάζ είναι το Μέγα Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή και μαζί της και οι άλλες Μυροφόρες γυναίκες αγόρασαν αρώματα και την επομένη πρώτη ημέρα μετά το Σάββατο δηλαδή την Κυριακή του Πάσχα, ήλθαν στο μνημείο για να αλείψουν με μύρα τον ενταφιασμένο Χριστό.

Οι γυναίκες αυτές είχαν όμως να υπερνικήσουν τις εξής δυσκολίες: 1) Τον φόβο του πρωινού σκοταδιού. 2) Τον μεγάλο λίθο, την ταφόπετρα, το έλεγαν άλλωστε ποιος θα μετακινήσει τον λίθο; Και 3) την φρουρά της οποίας την ύπαρξη ασφαλώς δεν θα γνώριζαν. Κάθε λογικός άνθρωπος όταν θα σκεπτόταν μόνο το βάρος και τον όγκο του λίθου δεν θα τολμούσε την πρωινή επίσκεψη στον Τάφο. Οι γυναίκες παρά την εκ φύσεως δειλία, τολμούν και όταν έφτασαν εκεί ο θεός αντάμειψε την τόλμη τους και έγιναν οι μάρτυρες και οι κήρυκες της Αναστάσεως του Κυρίου μας Ιησού.

Μέσα από τα δύο αυτά γεγονότα βγαίνει ένα συμπέρασμα ότι ο Χριστιανός θα πρέπει να έχει θερμή πίστη στο Θεό και να τολμά για χάρη του. Ο Ιωσήφ έδειξε αυταπάρνηση και Πίστη δεν φοβήθηκε τους Ιουδαίους ούτε τους Ρωμαίους στρατιώτες. Οι γυναίκες, οι Μυροφόρες δεν φοβήθηκαν τις δυσκολίες και έχοντας θερμή Πίστη τόλμησαν, και εμείς στην εφαρμογή του θελήματος του Θεού έχουμε να αντιμετωπίσουμε ένα πλήθος κινδύνων, δυσκολιών: Την περιφρόνηση, την ειρωνεία τον διωγμό, την αρρώστια, την απώλεια, τον φόβο αλλά ας μην ξεχνάμε τα λόγια του Κυρίου «θαρσήτε εγω τον κόσμο νενίκηκα», Αληθώς Ανέστη.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Ιερομόναχος Φιλόθεος Μουτσελάκης